

BANKIERSKI (1) *ai*

A sg m banki(e)rski.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „bankierz”; argentarius Cn:

Zestawienie: »stół bankierski«: czemużeś tedy nie dał pieniędzy moich na łtłoł (bánkierzki) [ad mensam] á ia przyfédłszy/ wždybym ią był y z lichwą wyciągnął. Leop Luc 19/23.

BC